

Derefter foretoges: Anden Behandling af: Forslag til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet som Byfoged og Byftriver i Sørfjøbing, samt Herredsfoged og Skriver i Mønsø Herred. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 806.)

Intet Endringsforslag var stillet. Lovforslaget fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Aftemning, hvorved Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 1957—58) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges eenstemmig med 42 St.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Afgjørelse af, om „Forslag til Grundlovsbestemmelse, hvorved den i kongelig Rundtgjørelse af 2den October 1855 bekjendtgjorte Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 ophæves“, skal sættes paa Dagsordenen for det følgende Møde.

Ploug: Det er jo alle de ærebe Medlemmer bekjendt, at der af Rigsraadets Folkething og Landsting er nebsat et Fællesudvalg, der først i Løverbags Aftes begyndte sine Forhandlinger, om hvis endelige Udfald det i dette Dieblit er aldeles umuligt at vide det Allermindste. Det forekommer mig under disse Omstændigheder overordentlig lidet hensigtsmæssigt at fremskynde denne Sag, som er oversendt hertil fra Folkethinget, da det er fuldstændig umuligt at have nogen Mening om, hvorvidt man skal fremme den videre, eller om man skal standse den, eller i hvilken Form man skal fremme den. Jeg skulde derfor tillade mig at tilraade Thinget at udsætte Behandlingen, indtil der foreligger et Resultat af Fællesudvalgets Forhandlinger, dette blive nu, som det vil, enten en Overenskomst eller ingen Overenskomst; i begge Tilfælde vil jeg da stemme for Sagens Fremme.

B. Christensen: Da det, saavidt jeg veed, er første Gang, at noget saadant For-

langende som det, der her foreligger til Afgjørelse, er fremkommet i Rigsdagen og navnlig i dette Thing, have de af mine Venner, der have medunderskrevet Forlangendet, været enige om, saavidt muligt, at undgaa enhver Discussion, men at lade det gaae ligefrem til Afgjørelse ved Stemmegivning. Den ærebe sidste Taler har imidlertid fremsat de Grunde, hvorfor han for Dieblittet ikke vil stemme derfor, og jeg skal da dertil bemærke, at hans Bemærkninger forekomme mig baade i sig selv og navnlig for os at have en meget ringe Vægt. Mange af os erkjende, aldeles ikke Rigsraadet for competent til at forhandle og lovgive angaaende denne Sag, hvori, som han omtalte, et Fællesudvalg er nebsat; men i ethvert Tilfælde ville vi paa ingen Maade erkjende, at Rigsdagen i Almindelighed og dette Thing i Særdeleshed — der synes at være en særlig udtaaren Gjenstand for den Behandling, man vil lade vor Forfatning fra 1849 blive tildeel — i det, der er passeret, og som den ærebe Taler har sigtet til, kan see nogen Anledning til ikke at puse nærværende Sag fremmet; meget mere haabe vi paa dens Fremme, og vi beklage, at Sagen ikke allerede er videre fremskredet i dette Thing, end den er. Vi troe, at Forhandlingerne her og Sagens Afgjørelse her ville øve og med Rette øve en stor Indflydelse baade i Rigsdagen og udenfor Rigsdagen. Jeg tør sige, at jeg taler i Forslagsstillernes og mange Andres Navn, naar jeg herved anmoder Thingets ærebe Medlemmer om at tillade denne Sags hurtige Fremme.

Ploug: Jeg kan ikke betvivle, at de ærebe Forslagsstillere eller Andragere have en anden Opfattelse af Sagen end jeg, siden de overhovedet ere fremkomne med dette Andragende. Jeg vil blot svare dem, at jeg troer, det er en fuldstændig Feiltagelse, naar de Herrens mene at fremme Sagens endelige Afgjørelse ved det Skridt, de her foretage.

Schmann: Da der vil blive fuldstændig Leilighed til at discutere Sagens Realitet, saa fremt den nu maatte nyde Fremme, vil jeg, hvis det paa nogen Maade er muligt, afholde mig fra at indlade mig derpaa, og jeg vilde